צריכה חסרון ...", וראה שם מה שכתב ב"מגיד משנה"; וראה ב"נתיבות המשפט" [רצב ד] שמה שביאר את דבריו.

והנה, לפי הנראה מן הסוגיא לפי פשוטה, נמצא, דכשם שהמגביה חבית ליטול הימנה רביעית ונטל הימנה רביעית, הרי הוא חייב על כל החבית, כך המגביה את הארנקי ליטול הימנו דינר, ונטל דינר, הרי הוא חייב על כל הארנקי; ולכאורה צריך ביאור: הרי כשם שאם הפקידו בידו כמה חפצים ונטל חפץ אחד, אינו חייב על כל הפקדון, כי מה ענין חפץ זה לחפץ אחר, כך לכאורה היה לנו לומר בארנקי מלא מעות, שנטילת דינר אחד אינו מחייבתו על כל שאר הדינרים!?

וב"נתיבות המשפט" שם כתב מכח זה, שהרמב"ם — דלא כה"מגיד משנה" — מפרש את האיבעיא למאן דאמר: שליחות יד אינה צריכה חסרון, והבעיא היא: האם נאמר דשאני נטירותא דארנקי מנטירותא דדינר, וכיון שהמפקיד הפקידם בכיס אחד, אסור לו לנפקד לחלקם כיון שיש קפידא להמפקיד, וכגוף אחד ייחשב; או דילמא שאין להמפקיד קפידא בכך, והנפקד יכול לחלקם להרבה מקומות, וכהרבה פקדונות דמיא; וכעין זה ב"מחנה אפרים" הלכות גזילה סימן כב; אלא שב"נתיבות המשפט" כתב עוד, שהבעיא היא **רק** למאן דאמר שליחות יד אינה צריכה חסרון, ראה שם.